

Brussel, 13 juli 2020
REV1 – vervangt de kennisgeving van
8 februari 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN (HER)VERZEKERING

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangperiode die op 31 december 2020 eindigt. Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk³.

Tijdens de overgangperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt⁴.

Bovendien zal het Verenigd Koninkrijk na de overgangperiode een derde land zijn wat de uitvoering en toepassing van het EU-recht in de EU-lidstaten betreft.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de rechtsgevolgen die het einde van de overgangperiode op hun activiteiten zal hebben.

Advies aan belanghebbenden:

In het licht van deze kennisgeving wordt dienstverrichters op het gebied van (her)verzekeringdiensten en verzekeringsdistributie aangeraden om de gevolgen van het einde van de overgangperiode te beoordelen, hun EU-cliënten correct te informeren en tijdig passende maatregelen te nemen, die onder meer de overdracht van contracten en/of

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna “het terugtrekkingsakkoord” genoemd).

³ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁴ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning.

activiteiten naar de EU kunnen omvatten.

Opgelet: In deze kennisgeving wordt niet ingegaan op:

- EU-regels inzake wets- en jurisdictieconflicten (“justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken”);
- EU-vennootschapsrecht;
- EU-regels inzake bescherming van persoonsgegevens;
- EU-regels inzake reizen tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk

Deze aspecten komen aan bod in andere kennisgevingen die momenteel worden voorbereid of reeds zijn bekendgemaakt⁵.

Na het einde van de overgangperiode zijn de EU-regels op het gebied van (her)verzekering (met name de Solvabiliteit II-richtlijn Richtlijn 2009/138/EG⁶ en Richtlijn (EU) 2016/97⁷) die het raamwerk uittekenen voor de activiteiten van (her)verzekeringsondernemingen binnen de EU, de bescherming van polishouders en de distributie van verzekeringsproducten niet langer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk. Dit heeft met name de onderstaande gevolgen:

1. VERGUNNINGEN

- Verzekeringsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk zullen niet langer kunnen profiteren van de vergunning in het kader van de Solvabiliteit II-richtlijn⁸ om diensten in de EU aan te bieden (zij zullen hun zogenoemde “EU-paspoort” verliezen) en zullen ondernemingen uit derde landen worden. Dit betekent dat die verzekeringsondernemingen in de EU geen diensten meer zullen mogen aanbieden, ook niet via onlineverkoop⁹, op basis van hun bestaande vergunningen.
- Bijkantoren in de EU van verzekeringsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk zullen bijkantoren van verzekeringsondernemingen uit derde landen worden. Zij zullen een vergunning nodig hebben in de lidstaat van hun activiteit

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_nl.

⁶ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

⁷ Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (PB L 26 van 2.2.2016, blz. 19).

⁸ Artikel 14 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

⁹ Hoofdstuk 8, afdelingen I en II, van de Solvabiliteit II-richtlijn.

om hun activiteiten te kunnen blijven uitoefenen, en zullen moeten voldoen aan de voorwaarden van artikel 162 van de Solvabiliteit II-richtlijn. Met een vergunning als bijkantoor krijgen zij echter niet het recht om hun activiteiten in de hele EU uit te oefenen, maar alleen in de lidstaat die de vergunning heeft afgegeven.

- EU-dochterondernemingen (juridisch onafhankelijke ondernemingen die in de EU zijn gevestigd en die onder zeggenschap staan van of verbonden zijn met in het Verenigd Koninkrijk gevestigde verzekeringsondernemingen) kunnen blijven functioneren als EU-verzekeringsondernemingen indien zij in hun lidstaat van vestiging over een vergunning beschikken en de EU-regels in acht nemen, onder meer op het gebied van solvabiliteit, governance (met name risicobeheer en uitbesteding) en rapportageverplichtingen¹⁰.
- Herverzekeringsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk zullen gevolgen ondervinden voor hun activiteiten in de EU. Volgens de Solvabiliteit II-richtlijn zullen zij onderworpen zijn aan de voorwaarden die zijn vastgesteld door de EU-lidstaat waar zij hun activiteiten verrichten. Die voorwaarden kunnen niet gunstiger zijn dan de voorwaarden die gelden voor herverzekeringsondernemingen uit de EU¹¹, maar mogen wel minder gunstig zijn en mogen verschillend zijn per EU-lidstaat: het staat lidstaten bijvoorbeeld vrij om te eisen dat activa als zekerheid worden gesteld of dat herverzekeringsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk een bijkantoor oprichten. De Commissie is gemachtigd het raamwerk van het Verenigd Koninkrijk gelijkwaardig te verklaren, waardoor herverzekeringsovereenkomsten met ondernemingen waarvan het hoofdkantoor in het Verenigd Koninkrijk is gelegen, op dezelfde wijze worden behandeld als herverzekeringsovereenkomsten met ondernemingen waaraan overeenkomstig de Solvabiliteit II-richtlijn vergunning is verleend. De beoordeling van de gelijkwaardigheid van het Verenigd Koninkrijk op dit punt loopt nog en is dus nog niet afgerond. Herverzekeringsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk moeten zich dus voorbereiden op een situatie zonder gelijkwaardigheid.

2. VERZEKERINGSOVEREENKOMSTEN

- Continuïteit van de dienstverlening: Het verlies van de EU-vergunning kan van invloed zijn op de mogelijkheden van verzekeringsondernemingen uit het Verenigd Koninkrijk om bepaalde verplichtingen en activiteiten te blijven uitvoeren en continuïteit van de dienstverlening te garanderen ten aanzien van

¹⁰ Zie ook het advies van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA) van 11 juli 2017 betreffende de convergentie in het toezicht in het licht van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie (<https://www.eiopa.europa.eu/content/supervisory-convergence-light-uk-withdrawing-eu>), het advies van EIOPA van 1 mei 2018 betreffende de solvabiliteitspositie van verzekerings- en herverzekeringsonderneming in het licht van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de EU (<https://www.eiopa.europa.eu/content/solvency-position-insurance-and-reinsurance-undertakings-light-withdrawal-uk-eu>) en het advies van EIOPA van 1 juni 2018 betreffende de bekendmaking aan cliënten van informatie over de impact van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de EU (<https://www.eiopa.europa.eu/content/disclosure-information-customers-about-impact-withdrawal-uk-eu>).

¹¹ Artikel 174 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

overeenkomsten die vóór het einde van de overgangperiode zijn gesloten¹². Volgens de Solvabiliteit II-richtlijn moeten ondernemingen maatregelen nemen om te garanderen dat overeenkomsten verder kunnen worden gehonoreerd. Met het oog daarop dienen ondernemingen na te gaan welke gevolgen het einde van de overgangperiode kan hebben voor hun activiteiten en verzekeringsportefeuilles en dienen zij, in samenwerking met de betrokken nationale toezichthouders, risico's in kaart te brengen en te beperken¹³.

3. OVERIGE ASPECTEN

- Bekendmaking van informatie: Volgens de artikelen 183 tot en met 186 van de Solvabiliteit II-richtlijn en de artikelen 17 tot en met 25 van Richtlijn (EU) 2016/97 moeten polishouders/cliënten worden geïnformeerd over de mogelijke gevolgen van het einde van de overgangperiode voor hun rechten en voor het aanbieden van verzekeringsdiensten, onder meer over het feit dat de betrokken verzekeringsonderneming/tussenpersoon haar/zijn EU-vergunning verliest.
- Groepstoezicht: (Her)verzekeringsondernemingen die in de EU actief zijn en deel uitmaken van een groep waarvan de moederonderneming in het Verenigd Koninkrijk is geregistreerd, zullen daarvan gevolgen ondervinden. Volgens de Solvabiliteit II-richtlijn zullen zij onderworpen zijn aan de bepalingen van de Solvabiliteit II-richtlijn die toezichthoudende autoriteiten in de EU machtigt om een wereldwijde groepssolvabiliteit te eisen of andere methoden toe te passen die een passend toezicht op groepsniveau moeten garanderen, onder meer de oprichting van een holding met hoofdkantoor in de EU¹⁴.
- De Commissie is gemachtigd om het raamwerk van het Verenigd Koninkrijk gelijkwaardig te verklaren, waardoor de toepassing van deze vereisten zou komen te vervallen¹⁵. De beoordeling van de gelijkwaardigheid van het Verenigd Koninkrijk op dit punt loopt nog en is dus nog niet afgerond. Alle belanghebbenden moeten dus worden geïnformeerd en voorbereid zijn op een scenario waarin er geen gelijkwaardigheid is. Daarnaast zullen interne modellen op groepsniveau met betrekking tot een groep uit het Verenigd Koninkrijk die binnen de EU actief is, en die vóór het einde van de overgangperiode door de Prudential Regulation Authority (PRA) in het Verenigd Koninkrijk zijn erkend, na het einde van de overgangperiode niet langer erkend worden in de EU; daarvoor zal een nieuwe aanvraag moeten worden ingediend ter goedkeuring door een EU-toezichthouder. Interne modellen op entiteitsniveau blijven evenwel geldig wanneer het gaat om modellen voor een in één van de EU-lidstaten

¹² Mede in het licht van toepasselijke nationale regels.

¹³ Zie artikel 41, lid 4, en artikel 46, lid 2, van de Solvabiliteit II-richtlijn. Zie ook het EIOPA-advies van 1 december 2017, "Opinion on service continuity in insurance in light of the withdrawal of the United Kingdom from the European Union" (<https://www.eiopa.europa.eu/content/service-continuity-insurance-light-%C2%A0withdrawal-uk-eu>).

¹⁴ Artikel 262 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

¹⁵ Bij gebreke van gelijkwaardig toezicht als bedoeld in artikel 260 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

gevestigde dochteronderneming van een verzekeringsonderneming uit het Verenigd Koninkrijk die door de toezichthouder van die lidstaat zijn goedgekeurd.

- In het Verenigd Koninkrijk geregistreerde (her)verzekeringstussenpersonen zullen niet langer de aan hun registratie verbonden rechten op grond van Richtlijn (EU) 2016/97¹⁶ genieten en zullen dus niet langer in de Europese Unie actief kunnen zijn op grond van hun registratie in het Verenigd Koninkrijk.

De website van de Commissie over verzekeringen en pensioenen (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions_en) bevat algemene informatie over (her)verzekeringsactiviteiten. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie

¹⁶ Artikel 3 van Richtlijn (EU) 2016/97.